

דברי אזכרה לפנחס רוטנברג ז"ל

4.1.1942

משה שרתוק

DOC00373

רבותי, אינני חושב שזו היא השעה וההזדמנות לתת הערכה לאישיות שליוונו אותה למנוחות היום אני רוצה רק לומר מילים ספורות: אנחנו מכבדים את זכרו של יהודי גדול. של דמות מיוחדת במינה בעלת שעור קומה מיוחד במינו, אחד החזיונות המופלאים בדורנו. ובתקופה זו של בנין הארץ, אדם כמו כמה אחרים שחזר לצור מחצבתו לאחר שרעה בשדות זרים, אבל חזר בכל לבו בכל נפשו ובכל מאודו, ובכל מאודו במקרה זה לא היה רכוש, זה היה אוצר גדול של כוחות, אוצר גדול של כשרון מעשי ויכולת של ביצוע. הוא הקים מפעל גדול בארץ ששינה את פני חיינו הכלכליים, שפתח אפשרויות חדשות ליצירתנו המשקית. מפעל ששינה גם את מפת הארץ פשוטו כמשמעו בפינה אחת. אבל משקלו בתוכנו חרג ממסגרת זו. הכח המניע היה גדול בו. היתה חרדה עמוקה, חרדה שלא ידעה מרגוע לבאות, לגורל העם הוא חתר לגדולות לא הכל ניתן לו לבצע, אולי לא הכל, מה שרצה יכל היה להיות מוצא לפועל. אבל החרדה שלו, התביעה שלו, הם ירושתנו כיום כמו ההישגים והביצועים הגדולים שלו. אל יישכח זכרו בתוכנו.